

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139963605392/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

125 vendt sig om fra Englene, før hun først havde hørt deres Svar paa hendes Klagemaal. Men da hun saae ingen bag sig, uden Urtegaardsmanden, tænkte hun, Englene vilde sige: at han enten var Manden, eller i det mindste vidste noget om, hvo der havde taget hans Legeme. Derfor 5) griber hun denne formeeente Urtegaardsmand hart an. Bruger vel Høflighed og kalder ham Herre, men ej mindre Alvorlighed: Har du taget ham hen? Det er sandt, hun ramte paa den rette Mand, skjønt uvidendes; thi ingen uden han selv havde taget hans hellige Legeme af Graven, nemlig ved sin sejer-rige Opstandelse. Men hun ansaae ham for Urtegaardsmanden, og tillige skyldig, eller i det mindste medvidende i hans Legems Bortførelse: Derfor setter hun saa hart an, at man skulde ansee hendes Ord ikke for en skrøbelig Qvindes, men en Kiempes Tale. Ja nok er det, hun vil have ham, det gaar siden, hvor det kan. Derfor hun og 6) truer med mange Taarer, at hun vil komme og tage ham; saa vi maa sige om hende af Højsangen: Hvo er hun, som seer ud, som Morgenrøden, dejlig som Maanen, reen som Solen, forferdelig, som de, der ere under Bannere. Højs, 6. 10.

Dette ansees nu for den anden Aarsag, hvorfor den milde Frelseren asbænharede sig først for Maria Magdalena. Ja, hvo

33 vel ikke været sædet, at hun vendte sig strax om fra Englerne, før end hun først havde faaet Svar paa hendes Klagemaal; men da hun saae ingen bag sig, uden Urtegaardsmanden, tænkte hun, Englene vilde sige, at han enten var Manden, eller i det mindste vedste, hvo der havde taget hans legeme. Derfor (5) griber hun denne for meente Urtegaardsmand hart an, bruger vel høflighed, og kalder ham Herre, men ej mindre alvorlighed: Har du taget ham hen? Det er sandt, hun ramte paa den rette mand, skjønt uvidendes; Thi ingen, uden hænd selv havde taget hans hellige legeme af graven, nemlig ved sin seyrige opstandelse; Men hun anseer ham for Urtegaardsmanden, og tillige skyldig, eller i det mindste medvidende i hans legems Bortførelse. Derfor setter hun saa hart an, at mand skulde ansee hendes ord icke for en skrøbelig qvindes, men en Kiempes tale. Ja! nock er det, hun vil have ham, det gaar siden som det kaad. Derfor hun og (6) truer med mange Taarer, at hun vil komme og tage ham. Saa vi maae sige om hende, af Høysangen, hvo er hun, som seer ud som Morgenrøden, deyllig som Maanen, reen som Solen, forferdelig, som de der ere under Bannere. Cant: 6. 10.

Dette eragtes nu for den anden Aarsag, hvorfor den milde frelseren asbænharede sig først for hende. Ja! hvo der da kunde seet hans